

Henüz Her Şey Tazeyken

— redfer · 08 Mayıs 2022

kimsin sen
durup düşünmeli, ölçüp tartmalı
aramalı bulmalısın kendini
bunca yoğunluğun, işin gücün, hesabın kitabın arasında
başını ellerinin arasına alıp
her şeyi susturup cevap vermelisin kendine

iki parmak şaklamasıyla
şaha kaldırmalısın
buldum demelisin
buğulu aynalarda çizdiğin soğuk yanılgılarını
harflere dökerek
sökerek yüreğinin her bir parçasını

incelmiş yürekten damıtmalısın kelimeleri
karanlıklara kandil
yollara yoldaş
gözlere nur
secdelere iz bırakmalısın

azgın fırtınalarla
korkunç dalgalarla göğünü kuşatmalısın
harlı nefeslerle
henüz vakit geçmeden
henüz yeniyken, körpeyken
henüz her şey tazeyken

gece vakitlerine bulanmışken
yaşanılan o efsane yürek sızısı
sözlerle anlatılamayacak kadar kutsi
bir parıltı
bir alev kıvılcımı
daha da fazla ışıldayan
bir manevi atmosfer
nurlu, huzurlu tütsülü

can...

bir canana meftun olmalı

kendi cennetinden daha düşmemişken
durgun göle ilk taş atılmamışken
su bulanmamış
havaya cıva karışmamışken
açmalısın gözünü
gölgenden önce suda görünmeli suretin
başka gözlerden önce fark etmelisin kendini
gölgeni çiğnemedin
kalbindeki onca şeyi izhar etmeden
neyin arkasından , nasıl gittiğini bilmelisin
keşfetmelisin gizli , gizemli taraflarını

hayatında anlamlar eksik
içinin kasırgalarıyla savruluyorsun
sarhoşluğun bu yüzden
büyüleniyor güzelliğinle en evvel
sonbaharında titriyor yaprakların
kelimelerin ,cümlelerin
kızgın ateşte vurulmuş kelebekler gibi
eteklerine düşüyor
önüne düşüyor

gel uçurumlardan beri
gel, vazgeç kızgın öfkelerden
o kor ateşte yanma , yakılma
boğulma derin girdaplarda
avucunu göklere kaldır teşehhütlerde
alınını koy kaderin çizgilerine
yazılsın boğulmaktan yanmaktan başka
düşmekten gayri ne varsa

sevgiye susadığın kaçınıcı yıl
yıktığın, darmadağın ettiğin kaçınıcı hal
oysa perdeye yansıyan
kaçınıcı fragman gösterisi
ta içinden ,derunundan gelen

adeta benliğini delip geçen

gitme

gittin bari geri dön, oralarda eyleşme
düşeceksen kendi adımınla düşme
düşeceksen arkandan itmelerini bekle
yürüme bir çırpıda karanlık kaderinle arandaki yolu
ayak dire
gel etme eyleme
kader dediğin kaderle arandaki mesafe
her neyse kaç ondan,
koşma o kadar hızlı
hiçbir şey senin değil

parmaklarınla mimmensin heceler
yüzün, yüzünün penceresinde
alemin hengamesini seyre dursun
bütün yolculuklar masallara çıkar
yanan her ateş söner
mutlaka söner içinde saklı ırmaklar
kendinle baş başa kalırsın
bir gün
unutma

bağrına bas
öp aralık gözkapaklarında kalan bakışı
dökülen zülüflerine rüzgar vursun
bir rüya insin göz perdene
sonra iz bırakmadan
başka menzillere doğru ayrılıp gitsin
gecenin ayazına yelken açsın bütün bulutların
öylesine dalgalan ebabil kanatlarıyla mavi ölümsüzlüklerde
aynı izlerde essin seher rüzgarların
yüzünün ışıldağı pırıl pırıl aydınlatsın evreni

düşler boyunca
lal tomurcuklardan birer taç başına
göğüslerinin üzerine yapraklardan kolyeler takılsın
kirpiklerindeki su damlasına

kehribar kelekleri konup kalsın
saçlarının arasına hilal düşsün
gamzelerinde yıldızlar parlasın

her gün
taze bir soluk
sunulmuş bir fırsat
bunca hayhuyun arasından sıyrılıp
kendini bulabilme
hayatın anlamını yakalayabilme şansı
kimi zaman ferman olup bir kalbin diline düşme
kimi zaman narin bir elle dokunmak
gönülden taşırarak sevgi sözcüklerini köpük köpük
söylenmeyecekleri sır diye düğümlemek gecelere

bir bela defterinin en başında duranı
değiştirmek
yenilemek
her pişmanlıkta aslına dönmek ruhun
hiç olmamış gibi

velhasıl...

redfer